افزایش خطر ابتلا به سرطان لوزالمعده با رژیم غذایی پرچرب

10 مرداد 1401

پژوهشگران در بررسی های خود به ارتباط بین رژیم‌های غذایی پرچرب و افزایش خطر ابتلا به سرطان لوزالمعده پی بردند.

بر اساس نتایج تحقیقات مرکز سرطان روگل (Rogel) در دانشگاه میشیگان، پیشرفت ضایعات پیش‌سرطانی لوزالمعده به سرطان لوزالمعده توسط یک گیرنده هسته‌ای سلولی تحریک می‌شود که توسط رژیم‌های غذایی پرچرب و ترکیبات مصنوعی موجود در تقویت‌کننده‌های عملکرد ورزشی تنظیم نشده فعال می‌شود.

استراتژی‌هایی برای پیشگیری و درمان آدنوکارسینوم مجرای پانکراس، یک نوع سرطان کشنده با شیوع فزاینده، ضروری است. تصور می‌شود که حدود ۵۵ تا ۸۰ درصد افراد بالای ۴۰ سال دارای این ضایعات بی‌صدای پیش‌سرطانی پانکراس با درجه پایین هستند که علت اصلی اکثر موارد سرطان پانکراس است.

بر اساس تحقیقات انجام شده توسط دکتر "عماد شوریقی"، ضایعات پیش‌سرطانی لوزالمعده در موش‌ها که شبیه به ضایعات یافت شده در انسان‌ها است، حاوی سطوح بیشتری از گیرنده‌ای موسوم به PPARδ هستند.

گیرنده PPARδ بیان چندین ژن مهم را کنترل می‌کند که بر فرآیندهای بیولوژیکی از جمله متابولیسم لیپید و ایجاد سرطان تأثیر می‌گذارد. هنگامی که PPARδ فعال می‌شود، سرطان پانکراس از ضایعات پیش‌سرطانی بسیار سریع‌تر ایجاد می‌شود.

دکتر شوریقی در این رابطه گفت: ما علاقه‌مند به مطالعه اثرات PPARδ بر سرطان‌زایی پانکراس شدیم، زیرا مشاهدات قبلی ما نشان داد که PPARδ به شدت سایر سرطان‌های دستگاه گوارش را ترویج می‌کند. اما اطلاعات بسیار محدودی در مورد نقش PPARδ در ایجاد سرطان پانکراس وجود دارد.

فعال شدن گیرنده PPARδ با قرار گرفتن بیش از حد در معرض لیگاندهای خاص، طبیعی و مصنوعی، ارتباط دارد. برخی لیگاندها به طور طبیعی در رژیم‌های غذایی پرچرب وجود دارند که با افزایش خطر ابتلا به سرطان پانکراس در انسان‌ها و مدل‌های حیوانی مرتبط است. رژیم‌های غذایی پرچرب با اسیدهای چرب غنی شده‌اند که لیگاندهای طبیعی PPARδ هستند.

سایر اشکال مصنوعی لیگاندهای PPARδ، مانند کاردارین (GW ۵۰۱۵۱۶)، در مکمل‌های ورزشی یافت می‌شوند که هدف آن‌ها افزایش عملکرد فیزیکی و استقامت است. GW ۵۰۱۵۱۶ در ابتدا توسط

شرکت‌های داروسازی طراحی شد تا بدن را به استفاده بیشتر از چربی و درمان بیماری‌های غیرسرطانی مانند چاقی و چربی خون تشویق کند.

توسعه دارویی GW ۵۰۱۵۱۶ و سایر آگونیست‌های قوی PPARδ برای استفاده پزشکی مدت‌هاست که با توجه به عوارض جانبی سرطانی بالقوه آن‌ها متوقف شده است. اگرچه مطالعات در مورد چگونگی تأثیر PPARδ بر سرطان روده بزرگ به سال ۱۹۹۹ بازمی‌گردد و شرکت‌های داروسازی توسعه لیگاند مصنوعی PPARδ را متوقف کرده‌اند، اما فروشگاه‌های اینترنتی غیرقانونی همچنان موادی مانند کاردارین را می‌فروشند. این دارو عمدتاً برای جوانان عرضه می‌شود و ادعا می‌کنند که به آن‌ها کمک می‌کند استقامت عضلانی و چربی سوزی داشته باشند.

عوامل مهمی که باعث پیشرفت ضایعات پیش‌سرطانی خاموش پانکراس به سرطان پانکراس می‌شوند، به ویژه آن‌هایی که هدف قرار دادن آن‌ها آسان است، به طور کامل تعریف نشده‌اند. در حالی که بیشتر این ضایعات پیش‌سرطانی به سرطان تبدیل نمی‌شوند، درک چگونگی پیشرفت آن‌ها هنوز برای یافتن مداخلاتی برای رسیدگی به نرخ فزاینده سرطان پانکراس بسیار مهم است.

یافته‌های این مطالعه نشان می‌دهد افرادی که دارای ضایعات پیش‌سرطانی خاموش هستند، حتی آن‌هایی که درجه پایینی دارند، می‌توانند با مصرف فعال‌کننده‌های طبیعی PPARδ، مانند رژیم‌های غذایی پرچرب یا مصنوعی مانند کاردارین، خطر ابتلا به سرطان پانکراس را افزایش دهند.

توسعه روشی برای جلوگیری از فعال‌سازی PPARδ می‌تواند یک رویکرد جدید برای جلوگیری از پیشرفت ضایعات پیش‌سرطانی به سرطان پانکراس باشد. محدود کردن قرار گرفتن در معرض رژیم‌های غذایی پرچرب نیز می‌تواند برای افرادی که شیوع بالایی از ضایعات پیش‌سرطانی پانکراس دارند، در نظر گرفته شود. اما در حال حاضر، فروش و استفاده متداول از مواد فعال کننده مصنوعی PPARδ در تقویت کننده ورزشی، مهم‌ترین نگرانی را ایجاد می‌کند.

دکتر شوریقی می‌گوید: این اطلاعات جدید باید افراد را از خطرات بالقوه جدی سلامتی ناشی از استفاده از آگونیست‌های مصنوعی PPARδ آگاه کند. ما در تلاش هستیم این پیام را منتشر کنیم که استفاده از آن مواد ایده خوبی نیست، چرا که ممکن است استقامت عضلانی را افزایش دهد، اما در عین حال توانایی سرطان را برای استفاده از انرژی و توسعه نیز افزایش می‌دهد.